

7

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Pro toho, kdo doufá, každý cíl skrývá slibný začátek,
po každém západu slunce následuje jasné svítání
a každá tma se rozplývá v nekonečném světle.“*

Peter Friebe

Úvodní slovo

Určitě nejsem sám, kdo se už nemůže dočkat jara. Občas to vypadá, že by snad konečně – ale pak se zase zamračí, chvíli prší, do toho sníh, zima je zpátky. A přitom podle kalendáře jaro „úředně“ začalo už 20. března 2001 ve 14.27 hodin!

Jistě se usmíváte, víme přece dobře, jak to vypadá, když člověk poroučí větru a dešti.

Ale tahle zkušenost nám říká taky leccos jiného: například „úředně“ pomalu končí půst – čekali bychom tedy právem, že se v kostele budeme ocítat stále více

mezi lidmi usměvavými, radostnými a šťastnými, neboť jsme setřásli svá břemena a náš starý nepřítel je poražen.

A přitom víme, že je to jako s tou zimou – občas probleskne teplé jaro, ale taky ještě zazebe a zastudí to minulé.

Přece však nepochybujeme, že jaro přijde.

A snad nepochybujeme ani o tom, že i naše vykoupení je blízko – když mu uděláme cestu. Když nezůstaneme stát v půli.

Váš otec Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Farní rada** se na svých posledních setkáních zabývá přípravou rekonstrukce těch prostor kostela, které nebyly zahrnuty do poslední generální opravy kostela. Jedná se o boční kapli, ministrantskou a kněžskou sakristii, sociální zařízení a také nově uvolněný sál nad boční kaplí kostela (o jeho využití podrobnější informace dále). V tuto chvíli se zpracovává definitivní projekt a probíhá stavební řízení. Pro první etapu rekonstrukce (sál nad kaplí) byl zpracován orientační rozpočet ve dvou variantách podle toho, zda bude nutné statické zajištění. Náklady jsou zatím odhadnuty na 1,2 až 1,8 milionu Kč.

Farní rada proto rozhodla, že na tuto rekonstrukci už nyní začneme vybírat peníze tak, abychom mohli zahájit práce počátkem léta tohoto roku. Každý měsíc bude předem ohlášeno, která z nedělních sbírek bude věnována na tento účel, prostředky takto získané budou uloženy zvlášť a o jejich celkové výši budete průběžně informováni.

První sbírka na opravy kostela tedy proběhne **v neděli 1. dubna 2001** při všech bohoslužbách. Už teď děkujeme za každý váš dar!

• S výše zmíněnou rekonstrukcí souvisí také **otázka využití** těchto **prostor**. Pokud se podaří první etapu, získáme nad boční

kaplí poměrně rozlehlý víceúčelový sál. Část z něj poslouží jako depozitář, v další části by měla vzniknout zkušebna pro sbor a chorální scholu. V poslední části pak chceme zřídit učebnu pro výuku náboženství.

Jak možná sami víte, na školách je výuka náboženství stále složitější, ani ne tak z důvodů ideologických, jak tomu bývalo, jako spíše pro komplikace s vytížeností dětí, riziky spojenými s dopravou, časovými možnostmi katechetů atd.

Chceme se proto pokusit uvést do praxe projekt jakési „nedělní školy“, která by probíhala přímo v kostele právě ve výše zmíněných prostorách. Během školního roku bychom chtěli rodičům nabízet možnost přihlásit své děti do tematicky a věkově předem specifikovaných krátkodobých kurzů, ve kterých by děti získávaly alespoň základní náboženské vědomosti a které by byly snadněji dostupné širší skupině dětí: vycházíme z toho, že v neděli už děti tak jako tak v kostele jsou, nebudou tedy muset nikam cestovat navíc, kurzy by nebyly závazkem na celý rok, ale vždy jen na kratší dobu (zatím uvažujeme o čtyřtýdenních intervalech), rodiče mají kde na děti počkat (farní kavárna atd.), a i síly katechetů lze takto využít efektivněji. Doba jedné katecheze by nepřesáhla běžnou vyučovací hodinu (musíme se vejít do přestávky mezi devátou a jedenáctou mší).

Druhou variantou využití této učebny budou (doufejme) také speciální bohoslužby slova, které by měly probíhat souběžně s jednou z nedělních mší, a kam by

vždy na určitou část mše odešly menší děti pod vedením některého katechety.

Předběžný záměr tedy zatím vypadá takto, a vás všechny prosíme o podporu duchovní i jakoukoli jinou.

• **Na úterý 8. května 2001** (volný den) připravujeme farní pouť na Vranov u Brna. Část cesty poputujeme i pěšky (podle možnosti), na Vranově bude bohoslužba, příležitost k modlitbě i k vzájemnému setkání a samozřejmě také občerstvení. O podrobnostech budete informováni včas – zatím si udělejte poznámku do kalendáře, ať pak nezaspíte!

• **Biskupové Čech a Moravy upozorňují**, že veškeré organizační složky církve, tj. biskupství, farnosti, řády, Charita atd. a všechny jimi založené subjekty jsou podle platných zákonů o dani z příjmu zařazeny mezi instituce, u kterých je po poskytnutí daru možno uplatnit odpočet určité výše daru od daňového základu. Tuto možnost mohou využít jak podnikatelé, tak osoby v zaměstnaneckém poměru. V zásadě lze každoročně odečíst ze základu daně u fyzických osob 10% a u právnických osob 2% z tohoto základu.

Prakticky to znamená: Kdo od základu daně odečítá dar 1000 Kč, asi 200 Kč mu bude vráceno z daně, když o to požádá. Tak se na jeho daru podílí i stát. O podrobnostech je možno se informovat na mzdové účtárně nebo u daňového poradce.

Vzhledem k tomu, že by nebylo až tak velkým překvapením, kdyby se církev u nás očitly poměrně rychle v situaci, kdy

budou odkázány výhradně samy na sebe bez jakékoli podpory státu, možná nebude na škodu se pomalu učit využívat všech možností, jak se o sebe postaráme.

• **Pokoj a dobro** – dokument k sociálním otázkám v naší vlasti.

Dne 17. listopadu 2000 zveřejnila Česká biskupská konference výše jmenovaný dokument k sociálním otázkám a tím otevřela společenskou diskusi k tomuto tématu. Dokument vyšel v počtu asi sedmi tisíc výtisků jako č. 12 v řadě dokumentů Čbk a v současné době už není k sehnání. Poněvadž se domníváme, že se zabývá velmi závažnou problematikou, chceme vás touto cestou informovat, o co vlastně jde, a uveřejnit v „Tomáškoví“ několik prvních odstavců (viz příloha).

Dokument o 56 stranách formátu A5 obsahuje Úvodní slovo autorů a osm kapitol dělicích se na pět až jedenáct očíslovaných odstavců. Již názvy kapitol naznačují závažnost řešených problémů (např. „Koncepce transformace a křesťanské sociální učení“ nebo „Systémová změna: Trh jako všelék a trh jako spása?“). Autoři se nevyhýbají žádnému problému, hledají v čem se chybovalo a dále se chybuje, a snaží se ukázat řešení a východiska, která jsou založena na křesťanském sociálním učení.

Velmi doporučujeme seznámit se s dokumentem, i když to ze začátku bude asi obtížné. Pokusíme se obstarat alespoň několik výtisků pro potřebu farnosti a budeme sledovat a dáme vám vědět, pokud by vyšel dotisk. Ti, kdo jsou vybaveni

moderní technikou, mohou číst dokument na internetové adrese v rubrikách *Novinky a Dokumenty* na stránkách Tiskového střediska České biskupské konference. Podle toho, jak se situace vyvine, budeme eventuálně pokračovat v otiskování vybraných odstavců v dalších číslech *Tomáška*. Věříme, že nám to všem pomůže orientovat se lépe v současné situaci naší společnosti a s pomocí Boží hájit a prosazovat zásady křesťanského sociálního učení.

– vk –

Rozhovor

s Marabuem

Náš farní časopis byl již mnohokrát obohacen byť jen pouhou zmínkou o Marabuovi, která rozehřála srdce jeho příznivců. Tentokrát budou asi trochu zklamáni, neboť mé otázky jsou zcela prosté a vážně myšlené.

Ahoj, Marabu, vím, že jsi po delší dobu vedl nejmladší ministranty, připravoval pro ně schůzky, prázdninové pobyty, divadelní představení. Vzpomeneš si, v kterých letech to bylo? S kým jsi přitom spolupracoval?

Ministrantské schůzky jsem vedl v letech 1978 až 1998. To je dost dlouhá doba. V začátcích jsem se dopouštěl snad všech možných i nemožných chyb, kterých se lze při práci s dětmi dopustit. Ke konci to díky zkušenostem bylo snad o něco lepší.

Nevěnoval jsem se zdaleka jen nejmladším ministratům. Některé kluky jsem měl na starosti od jejich 8 až do 15 let. Za ty roky jsem zažil spoustu nejrůznějších akcí, rád bych připomenul alespoň pouť na Velehrad v dubnu 1990 při návštěvě Jana Pavla II. Organizovali jsme ji (tedy tu pouť, ne návštěvu Svatého otce) s Topem pro ministranty i pro ostatní farníky a byl to těsně po pádu totality nezapomenutelný zážitek. (Musím ocenit jak tehdy kluci dokázali stát 7 hodin v kuse na jednom místě v bahně.) Také rád vzpomínám na dvě divadelní představení o sv. Ludmile a sv. Janu Nepomuckém, která jsme dělali s tehdy dětmi, dnes již významnými osobnostmi svatotomské mládeže (např. Chicken, Maruškou Němcovou, Honzou Lorencem, Bandifenem, Tomášem Vyoral-kem, Gertem, Káčetem aj.). Jedno představení jsme odehráli v kněžském domově v Moravci, kde jsem se poprvé setkal s v té době ještě bohoslovcem Jiřím Rousem.

Jsi členem komunity Emmanuel. V čem spočívá Tvá služba? Myslím, že nejvíc pomáháš meditací a adorací?

Tak s tou meditací mi opravdu fandíš. Ale vážně. Jedním ze základních pilířů spirituality komunity je opravdu adorace. Ta je však především obdarováním pro všechny členy. Přijímáme dobrovolně závazek každodenní delší adorace (ovšem zvláště u členů žijících v manželství v rámci možností). Pravda, ne vždy se

úplně zadaří. Na adoraci navazuje evangelizace, tedy osobní svědectví o víře a o zkušenosti s Pánem.

Komunita se podílí na řadě služeb, především v naší farnosti. Já se účastním na některých z nich podle svých možností a schopností. Dost často se v rámci komunity věnuji práci s dětmi. Minulý víkend skončil další běh cyklu Láska a pravda. Jde o duchovní obnovu pro manželské páry. Probíhá ve třech víkendech. Účastnit se mohou manželé i se svými dětmi, pro které připravujeme program.

Když k nám do farnosti přišel otec Jiří Rous a s ním romská národnostní menšina, byl jsi jedním z těch, kdo se těchtole enormně živých kluků ujal. Jaké akce jste s nimi podnikali a podnikáte?

Já jsem tehdy nastoupil do už rozjetého vlaku. V té době se hlavně docházelo do romských rodin. Pracovalo se s dětmi na ulici. Také jsme jezdili a jezdíme dosud na různé fary a to jak o víkendech tak i na delší dobu o prázdninách. Každý rok se také pořádají romské poutě. Dříve se jezdilo jen do severních Čech, poslední dva roky bylo také setkání na Svatém kopečku u Olomouce. Často bereme děti v sobotu a v neděli na výlety do přírody, do ZOO, do cirkusu aj. Součástí všech takových akcí bývá modlitba. S tou romské děti nemají vůbec problém, jsou totiž velmi spontánní a víra je pro ně naprosto přirozená. Samozřejmě existují také problémy, ať už jde o krádeže, neukázněnost dětí, jejich

neschopnost vážit si určitých hmotných hodnot. To říkám proto, aby někdo nenabyl dojmu, že práce s romskými dětmi je idyla. Není. Naopak. Naše sebeláska a ješitnost dostanou pořádně zabrat.

Jak se má otec Jiří v Zábrdovicích?

Má spoustu práce, spoustu plánů a nedostatek peněz k jejich realizaci. Ale to je asi normální. Momentálně pracuje na opravě farní střechy. V Zábrdovicích se mu podařilo vybudovat dětské centrum, kam docházejí pravidelně romské děti z okolí (centrum je samozřejmě určeno dětem bez rozdílu barvy pleti, ale bílé tam jaksí nechodí). Určité části dětí se věnujeme pravidelněji (je jich asi kolem 50), některé z nich byly u prvního Svatého přijímání, některé se letos připravují. Otec Jiří už má také u oltáře pět romských ministrantů.

Co Tě vede k tomu, že stále s romskými dětmi pracuješ?

Pokud mám dát krátkou a jednoduchou odpověď (ono by se těch důvodů našlo samozřejmě více), tak proto, že čekají na naši lásku a potřebují ji.

Díky za rozhovor a držíme palce, ať se Ti daří ten nelehký úkol každého moudrého Marabua: plnit Boží vůli.

– msv –

Z farní charity

Sestry a bratři,

V minulém ročníku „Tomáška“ jsme začali otiskovat články, které vás měly podrobněji seznámit s jednotlivými aktivitami (projekty) Oblastní charity Brno a také s některými projekty Diecézní charity Brno a Arcidiecézní charity Praha, na jejichž realizaci se podílíme. Nyní nám ještě zbývají projekty týkající se seniorů. Ale než k nim obrátíme svou pozornost, zopakujme si, co a kde již bylo uveřejněno:

Hospic oslavil první rok své existence

- (Diecézní charita Brno)
- Ročník VI., číslo 7, str. 6

Jsou bezdomovci problémem

- (Oblastní charita Brno)
- Ročník VI., číslo 8, str. 7

Co je charita?

- Ročník VI., číslo 9, str. 7

Jak se žije matkám a dětem v tísni

- (Oblastní charita Brno)
- Ročník VI., číslo 10, str. 7

Za našimi dětmi do Indie

- (Arcidiecézní charita Praha)
- Ročník VII., číslo 1, str. 7

Jak se žije lidem s mentálním postižením

- (Oblastní charita Brno) – 1. část
- Ročník VII., číslo 2, str. 7

Jak se žije lidem s mentálním postižením

- (Oblastní charita Brno) – 2. část
- Ročník VII., číslo 3, str. 5

A nyní pojďme hledat odpověď na otázku:

JAK SE ŽIJE SENIORŮM?

Oblastní charita Brno zajišťuje také služby pro občany, kteří se z nějakého důvodu o sebe nemohou postarat. Tuto činnost zajišťují tři projekty, a to **Denní a přechodný pobyt, Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba a Domov pokojného stáří**. Dnes se věnujme tomu prvému:

Denní a přechodný pobyt je umístěn v jedné budově s denním pobytem Effety na Strnadově ulici č. 14, 628 00 Brno – Líšeň, tel. 05/44 23 40 33. Domluvili jsme si schůzku s vedoucí tohoto zařízení paní Marií Žižkovskou a zajeli jsme do Líšně, abychom jí položili několik otázek. Věříme, že odpovědi na ně vás budou zajímat.

Kdo jsou vaši klienti?

Naše zařízení je určeno pro občany, kteří pro pokročilý věk nebo trvalou změnu zdravotního stavu potřebují péči druhé osoby, kterou jim za normálních okolností poskytuje jejich vlastní rodina v domácím prostředí, ale z nějakých důvodů (např. zdravotních) nemůže po určitou dobu tuto péči vykonávat. Dále přijímáme také klienty z lůžkového zařízení, kteří potřebují i nadále ošetrovatelskou péči, a klienty ze zařízení následné péče.

Jaká je kapacita vašeho zařízení a jak dlouho u vás může klient být?

Kapacita celého zařízení je 15 lůžek ve dvou-, tří-, a čtyřlůžkových pokojích.

Umístění je na přechodnou dobu, maximálně tři měsíce. Během roku je ale možné opakované umístění. Přechodný pobyt je doplněn čtyřmi místy denního pobytu.

Máte nějaké požadavky na zdravotní stav přijímaných klientů?

Skladba klientů se pohybuje od mobilních až po plně imobilní a inkontinentní. Po dobu pobytu v našem zařízení mají zajištěný lékařský dohled a veškerou zdravotnickou péči poskytovanou odborným personálem. Zařízení je řešeno bezbariérově.

Co všechno ještě můžete klientům poskytnout?

K dispozici jsou pomůcky pro imobilní klienty, rehabilitační pomůcky, společenská místnost s televizí a rozhlasem, knihovna, noviny, časopisy, pobyt v zahradě a v případě zájmu také duchovní péče.

Kolik klientů projde vaším zařízením za rok? Máte na přijetí nějakou čekací lhůtu nebo nějaké omezení v závislosti na bydlišti klienta?

V roce 1999 využilo těchto služeb 123 klientů, v roce 2000 pak 134 klienti, mnozí opakovaně. Případná čekací lhůta vychází vždy z konkrétního obsazení objektu a nebyla zatím větší než 4 měsíce. Může se výjimečně stát, že není žádná. Zástupce klienta musí kontaktovat vedoucí zařízení, vyplnit žádost a dohodnout si termín nástupu. Přednost mají žadatelé z Líšně a Brna, ale, je-li volno, máme i klienty mimobrněnské.

Kdo hradí provoz vašeho zařízení? Podílejí se na tom i klienti? Pokud ano, v jaké výši?

Provoz našeho zařízení je financován Ministerstvem práce a sociálních věcí, Magistrátem města Brna a ÚMČ Líšeň. Klienti přispívají poplatkem ve výši 250–290 Kč na den dle diety a dle výše důchodu. Jako každý projekt charity, je i tento z části závislý na podpoře dárců a sponzorů. Číslo účtu u Komerční banky je KB 2008247-621/0100, variabilní symbol 109.

Letošní rok byl vyhlášen rokem dobrovolníků a dobrovolné práce. Rádi bychom se vás tedy zeptali, používáte-li ve vašem zařízení k zajišťování některých činností dobrovolných pracovníků, jakého druhu práce konají a kolik jich je.

Docházejí k nám dva dobrovolníci, jejichž úkolem je aktivizace klientů – chůze na procházky, čtení a povídání. Další čtyři dobrovolníci jsou studenti, kteří si zde vykonávají odbornou ošetrovatelskou praxi.

Děkujeme vám za trpělivé odpovídání na naše zvědavé otázky a přejeme vám pomoc Boží a ochranu Panny Marie ve vaší nelehké práci.

Kadourkovi

Slovo nemocným

Buď vůle tvá!

Mt 6,10

Občas slyšíme, že lidé říkají, že druhým nezávidí jejich majetek, bohatství, společenské postavení a životní úspěchy, ale že jim závidí zdraví, které sami nemají a po kterém intenzivně touží. Když je člověk nemocný, musí udělat všechno, co je v jeho silách a možnostech, aby zdraví získal. Když se mu to nepodaří, musí se umět vyrovnat se skutečností, že nemoc třeba bude dlouhá a bolestná a že mu přinese hodně těžkostí a problémů. I když to nebude snadné, ale bude dělat všechno, čeho je schopen a spoléhat na Boží pomoc, podaří se mu najít ke všemu takový vztah, že i ta nemoc, se vším, co ji provází, pro něj bude přínosem. V rozhodnutí vyrovnat se s utrpením a přijímat Boží vůli, je obsaženo

Boží požehnání a člověk se tak přiblíží Bohu víc než jakoukoli jinou činností, kterou si sám naplánuje, protože takovým vztahem k bolesti spojuje svoji bolest s utrpením Kristovým. Ježíš mu pomáhá jeho kříž nést a současně dává kříži trvalou hodnotu.

Každý, kdo snáší svoje utrpení uvědoměle, se stává velmi pokorným, protože si stále uvědomuje svoji slabost, bezmocnost a to, že je odkázán na Boží pomoc, bez které není schopen nic správně prožívat. Tím se liší nemocný člověk od zdravého, který se často pokládá za soběstačného, nezávislého, a to vede někdy k pýše a ta má za následek špatný vztah k Bohu i k lidem.

Druhá vlastnost, která bývá v nemoci rozvíjena je oddanost Bohu, důvěra, že On ví o všem, co člověk snáší a ví, jakou potřebuje pomoc. Kdo má tyto dvě vlastnosti, vyrovná se se vším, co mu život přinese mnohem snadněji ve svém nitru a není na obtíž lidem, mezi kterými žije, protože nepřináší do společnosti zbytečné napětí a nespokojenost. Jistě to není snadné, ale Kristus Pán ustanovil svátosti a my z nich můžeme získávat síly, které potřebujeme k dobrému prožívání pozemského života. Vědomí, že se můžeme k Bohu obrátit se vším, co nás trápí, a že On ví, co potřebujeme a může nám to dát, nám dává sílu ke správnému prožívání života.

I když někdy nedostáváme od Boha všechno podle našich představ, máme to pokládat za zkoušku naší víry a vytrvalosti a mít jistotu, že On ví nejdokonaleji, co

je pro nás nejlepší a jistě nám to poskytně. S jeho pomocí prožijeme svůj život správně.

Když si vytvoří člověk správný vztah ke své nemoci, získává tím současně i dobrý vztah k Bohu a k lidem kolem sebe. Je schopen lidem v jejich trápení rozumět, umí jim poskytnout pomoc, kterou potřebují. Umí to většinou lépe než člověk, který je dokonale zdravý a který je soustředěn jen na sebe, svoje starosti a problémy.

V době, kdy je člověk zdravý, má občas myslet na to, že tento stav nemusí být trvalý a že se může dostat do situace, která bude neseadná, a že i tehdy musí být schopen žít a jednat ve shodě s Boží vůlí. Má si uvědomovat svoji lidskou nedokonalost, slabost a také skutečnost, že ani při nejlepší snaze na všechno nestačíme sami, ale musíme se spoléhat na Boží pomoc, kterou nám Bůh dává prostřednictvím lidí. S vědomím naší nedokonalosti a s pevnou vírou v Boží pomoc prožijeme správně všechno, co nás v životě potká a připravíme se na život věčný.

O. Josef Šik

YMCA skautky

na jarákách

Uf, uf, šplhání s běžkama do takového kopce je poměrně namáhavá činnost. Ale přesto nelituju, že jsem nejela s naší druhou skupinkou, která se nedrápe na vrchol,

nýbrž si ho v klidu a míru objede. Dobře dělám, neboť po slavnostním dosažení nejvyššího bodu široko daleko dostáváme odměnu v podobě čokolády. Strážník nás s úsměvem informuje, že je to možná naše poslední mláďa, jelikož sestup dolů je trošku o ústa. A byl. Ale to nám – tedy alespoň mně – náladu naopak zvedlo. Krkolonné sjezdy, padání a samozřejmě vstávání – tyto tři věci putovaly po celou cestu ruku v ruce se mnou.

„Jé, tam je kůň. Ten je nádhernej! A jak je bujněj, mrkněte, jak pohazuje hlavou.“ V tichém (tedy spíše hlasitým údivu) jsme stanuly poté, co jsme vyjely z lesa. Nádherný černý kůň na bílém sněhu! Od velikého výběhu nás dělila pouze malá vzdálenost, která byla zdolána kosmickou rychlostí. Jen těžko se s koníkem loučíme, ale čeká nás ještě dlouhá cesta. Konečně již v úplné temnotě sjíždíme do Českých Petrovic.

Čeká nás vymrzlá fara, ale vše napraví vynikající vlastnoručně připravená večeře a spousta her. Hlavu nám zamotají otázky typu: jaký je průměrný věk nás tady, kolik z nás nosívá brýle nebo čočky, co sbírá Sueňo, kolik z nás má bratra jménem Ondra... Cože? Že vás to nezajímá? Tak já už končím. Zakousnu se do krajíce chleba se sýrem, jenž je bohatýrsky posypán grankem (tradiční kuchyň byla totiž občas zpestřena specialitami šéfkuchaře – mňam) a AHOJ a DOBROU NOC.

Witty

Oslava

Slova hýbají, příklady táhnou. Nevím už sice, kdo tato slova vyslovil, ale vím, že mezi námi stále žijí lidé, kterých se tento citát týká. Jsou to lidé s velkým „L“. Jejich encyklopedické znalosti, dokonalé zvládnutí mnoha oborů, bleskurychlá orientace v problémech spojená s vynikající schopností improvizace, jedinečný pedagogický um a obrovský kopec charismatu, nezbytná přísnost vyvážená takřka mateřským citem. Ano, takovíto lidé jsou pro dnešní teenagery opravdovou „Autoritou“.

Proto mne nijak nepřekvapilo, když za mnou přišla delegace mladších hochů a dívek s netradičním problémem. Chtěli by nějak důstojně oslavit narozeniny právě takovéto „Authority“, a tím jí dát najevo, jak si jí velmi považují. Ihned jsem souhlasil a začali jsme kout plány na co nejdůstojnější oslavu. První problém: KDE?

Tento byl vyřešen velmi rychle. Požadavky – abychom nezmokli a aby se do dané místnosti vešlo pohodlně co nejvíce lidí a aby byl oslavenec poblíž, splňovala na 100% školní kuchyně na Cyrilometodějské základní škole na Lerchově ulici. Další bod jednání: dary. Kytka. Pěkná. Ne. Nááádherná. Véeéelkááá! Tak, to bychom měli. Co dál. Medicimbal jsme zavrhli takřka ihned. Nad dřevěným počítadlem jsme rokovali již delší dobu, ale nakonec jsme jej také zavrhli, protože svou velikostí (1x1,5m) ani zdaleka nevyjadřoval

velikost našeho obdivu k oslavenci. Nakonec to vyhrál velmi zdařilý hlavolam, který svou složitostí dostatečně nahradil (alespoň doufám) to, co mu scházelo na velikosti.

Zbýval jediný problém. Vzhledem k tomu, že celá akce měla být velkým překvapením, muselo se nějakým způsobem zajistit, aby se Autorita dostavila na místo na čas a vhodně oblečena. Toto jsme si pojistili hned dvakrát. Baron Brtník z Brtnice si s Oslavencem domluvil odbornou konzultaci a já slavnostní oběd.

Nadešel den „O“ (Oslavy). Sešli jsme se již ve 13:00 hod. před školou. Vlk v převlečení za profesionálního fotografa (tedy jako vždy). Káče nezůstal pozadu. Aby dodal celé akci důstojný charakter, vzal si na svůj oblíbený zelený rolák stylovou kravatu. Hoši měli bílé(!) košile, děvčata dlouhé sukně. Proklouzli jsme s pomocí spřáteleného školníka do budovy, kde jsme rychle nachystali bílé prostírání, čistý talíř a příbor. Začalo dlouhé čekání na oslavence.

Tento se po dlouhém přemlouvání (na domluvený oběd totiž zapomněl, a konzultaci si chtěl odbít nedůstojně v kabinetě) jsme se dočkali. Za oslavných pokřiků – ať dlouho žij je, ať dlouho učí, ... atd. začala nekonečná fronta gratulantů předávat své dary a blahopřání. Došlo i na klasické, dnes již takřka nepoužívané políbení ruky provedené přesně dle G. Jarkovského. Po cca. 5 minutách byl oslavenec, již tak zmožený, že další dary již byly předány bez gratulací a třesení ruky. Škoda. Nutno říct, že oslavenec byl velmi potěšen a již na místě kul plány, jak s námi oslaví své příští narozeniny. Dával to najevo různými výkřiky např: „Já vám to vrátím“ (jednou) a „Máte to u mne“.

Co dodat. Jen více takovýchto všestranných lidí, kteří jsou naší mládeži takovýmto silným vzorem. Ať dlouho žije (a učí) slečna učitelka Mgr. Jana Borkovcová!

– Sch –

Příběh

Helenka vběhne nedočkavě do třídy: „Holky, kdybyste viděly, kolik tam bylo sněhu! A ty sjezdovky – mohla sis vybrat...“ Eva ji prudce přeruší: „Hele, Heleno, běž se chlubit někam jinam. My všichni víme, že jemnostslečna byla v Alpách.“ Otáčí se k ostatním: „Pojďte, bavit se s ní nebudem. Maruš, nechceš si sednout vedle Klárky?“ Maruška poslušně

sbírá svoje věci, vrhne na Helenku cosi jako omluvný pohled a přesune se.

Helenka stojí jako opařená. Vůbec se nechtěla chlubit. Měla takovou radost, že ji teta vzala do hor. Vždyť doma je jich šest dětí a maminka šetří každou korunu.

Pomalou si sedá. Holky si jí vůbec nevšímají a to, že dostala od Honzy herdu do zad: „Co máš z toho. Jsou to hloupý slepice!“, to jí taky moc nepomohlo.

Uplynul týden a napětí trvá. Jako bych měla nějakou nakažlivou nemoc, myslí si Helenka, která se teď baví jen s klukama. Dokonce s nimi byla i na hokeji. Vypůjčila si od maminky dvě staré pokličky a když stála na stadiónu a hulajdala z plných plic: HC YTONG JE NEJLEPŠÍ, skoro zapomněla na své problémy.

Ale ve škole na ně zapomenout nejde. Je postní doba, v náboženství si povídají o usmíření a odpuštění. Helenka poslouchá jedním uchem a pokukuje po Evě. Ach jo, kdyby přišla, hned by jí odpustila.

Příští hodinu je matika a píše se písemka. Eva organizuje náповědu ze všech stran, protože na matiku je vážně slabá. To Helenka nemusí mít strach. Zlomky, závorky, rovnice, nerovnice – to všechno ji vždycky bavilo.

Helenka začíná psát zadání pro řadu A, když tu mrkne na Evu. Jen kouše tužku. Helence bleskne hlavou nápad. Přitáhne si čistý list, napíše zřetelně B a rychle počítá. Dole přepíše: „Ahoj Evi, nezapomeň výsledky 2x podtrhnout. Víš, jakej Svoboda je. Čau Helča.“ Papír posílá přes kluky Evě.

Pak sklání hlavu a rychle se pouští do svých příkladů. Jde jí to samo, a tak má čas přemýšlet. Já vím, první měla přijít Eva, ale máme odpouštět i nepřátelům. A pomáhat těm, co nám ublížili. Helenka se zvoněním 2x podtrhuje poslední výsledek a odfoukne si.

Na lavici padl stín. Stojí tam Eva a je celá červená. „Ty, Heli,“ souká ze sebe, „nemohla bys mi říct, jaký je to v těch Alpách? My tam možná příští rok pojedeme.“ Helenka se na Evu usměje, ale

než stačí něco říct, je tu Maruška: „Prosím tě, Klárce přijde příští týden Hanka, co byla tak dlouho nemocná. Nemohla bych si sednout zase vedle tebe?“ „Jasně, budu moc ráda. Vítej doma, Maru.“ Helenčin úsměv se prohloubil a je z něj radostný osvobozující smích. A už se smějí všechny. Dobře vědí, že teď už nejde o nějaké Alpy. Že jde o smíření. A to je víc, než sebevětší velehory.

– mv –

Pro bystré hlavy

Po vyškrtání daných slov ve dvou směrech (→ nebo ↓) vám zbývající písmena řeknou, co je nedílnou součástí přípravy na Velikonoce.

S	A	K	O	S	K	O	L	O
A	N	A	N	A	S	M	O	P
D	O	M	A	S	Í	D	V	A
N	O	S	Ž	I	D	L	E	S
Ř	K	Á	V	A	V	Í	C	E
O	N	L	A	N	O	S	O	K
L	O	V	N	E	R	Á	N	A
I	V	A	I	N	E	M	I	L
N	O	K	L	O	K	Í	C	I

Slova:

ANANAS, ANO, ASI, DOMA, DVA, DVOREK, EMIL, IVA, KALI, KAM, KÁVA, KOLO, LANO, LOK, LOV, LOVEC, NIC, NOK, NOS, OLIN, OKNO, ONA, OP, OPASEK, RÁNA, SAD, SAKO, SÁL, SÁM, SOK, VAK, VÍC, ŽIDLE, ŽVANIL.